

UNIVERSITATEA LIBERĂ INTERNAȚIONALĂ DIN MOLDOVA

Cu titlu de manuscris
C.Z.U: 336.22:351.713(498)(043.3)

STOICA CARMEN

**DEZVOLTAREA MANAGEMENTULUI IMPOZITELOR ȘI
TAXELOR ÎN ADMINISTRAREA FISCALĂ A AGENȚILOR
ECONOMICI DIN ROMÂNIA DUPĂ ADERARE LA UNIUNEA
EUROPEANĂ**

SPECIALITATEA 521.03 - Economie și management în domeniul de activitate

Autoreferat tezei de doctor în științe economice

CHIȘINĂU, 2016

Teza a fost elaborată în cadrul Catedrei ”BA, REI, TURISM”, Universitatea Liberă Internațională din Moldova

Conducător științific: Blagorazumnaia Olga doctor în economie, conferențiar universitar.

Referenți oficiali:

ULIAN Galina, doctor habilitat în economie, profesor universitar

IVANA Angela, doctor în economie, conferențiar universitar, România

Componența consiliului științific specializat:

BURLACU Natalia, *președinte*, doctor habilitat în economie, profesor universitar

PESTUȘCO Nina, *secretar științific*, doctor în economie

STRATAN Alexandru, doctor habilitat în economie, profesor universitar

CATAN Petru, doctor habilitat în economie, conferențiar universitar

PORTĂRESCU Sergiu, doctor în economie, conferențiar universitar

NEGOESCU Gheorghe, doctor în științe economice, profesor universitar, România

Susținerea va avea loc 02.09.2016, ora 15.00, în ședința Consiliului științific specializat D 34.521.03-11 - din cadrul ULIM, pe adresa: mun. Chișinău, str. Vlaicu Pârcălab, 52, et.2, br.212.

Teza de doctor și autoreferatul pot fi consultate la Biblioteca ULIM și la pagina WEB a CNAA www.cnaa.md.

Autoreferatul a fost expediat la 22 iunie 2016

Secretar științific

al Consiliului Științific Specializat,
doctor în economie

Pestușco Nina

Conducător științific

doctor în economie,
conferențiar univesitar

Blagorazumnaia Olga

Autor

Stoica Carmen

(©Stoica Carmen, 2016)

I. REPERE CONCEPTUALE ALE CERCETĂRII

Actualitatea temei. Uniunea Europeană a devenit o asocieră interguvernamentală unică, diferențindu-se semnificativ de organizațiile internaționale tradiționale prin instrumentele constitutive, obiective, principii, sistemul administrativ și competențele acestuia. Uniunea, care nu are analogii în lume, a acumulat în sine particularități de stat și confederații, precum și organizații internaționale. În cadrul UE are loc o incursiune dificilă a formelor și metodelor de organizare în activitatea întregului mecanism instituțional.

Procesul de integrare economică europeană a României presupune integrarea pozitivă a ramurilor, subramurilor și instituțiilor de drept, inclusiv aplicarea în propria legislație a sistemului de norme comunitare care include inclusiv și impozitele și taxele.

Etapa contemporană de dezvoltare a relațiilor economice se caracterizează printr-o aprofundare a relațiilor inter-statale în domeniul producției de bunuri, prestării serviciilor, precum și apariției noilor instrumente financiare care forțează statele Uniunii Europene să procedeze la investiții și atragere de capital în vederea obținerii pozițiilor dominante pe piețe, să includă în procesul de concurență internațională economiile naționale, atragerea de capital și investiții.

În contextul globalizării, statele Uniunii Europene au început să se mobilizeze în direcția unificării sistemelor juridice, administrative de integrare, și de armonizare a funcțiilor de reglementare în domeniul fiscal.

Astfel, în prezent, există necesitatea cercetării științifice a modernizării economiei României și a Moldovei, formelor și metodelor de gestionare a dezvoltării economice inovaționale. În condițiile actuale efectul pozitiv al modernizării economiei se află în dependență directă cu gestionarea științific justificată a impozitelor. Statul, determinând direcțiile de modernizare a economiei, are nevoie de recomandări practice în ceea ce privește modernizarea funcțiilor administrării fiscale. Din această cauză cercetările științifice de aplicare a formelor și metodelor de gestionare a proceselor de impozitare în condițiile modernizării inovaționale a economiei românești capătă o importanță deosebită. Specificul procesului de impozitare, importanța acestuia pentru economia țării dictează necesitatea separării managementului fiscal într-o ramură aparte de cunoaștere științifică, care se bazează pe strategia fiscală clară a statului în cadrul formării sistemului eficient de administrare fiscală.

Discrierea situației în domeniul de cercetare și identificarea problemelor de cercetare. În etapa contemporană de dezvoltare are loc transformarea social-economică a societății, însoțită de modernizarea institutelor de stat. Procesele menționate sunt imposibile fără cheltuieli de stat

care să asigure veniturile acestora. Veniturile principale în România sunt constituite din impozitele și taxele care se varsă în buget urmare sistemului de administrare a acestora, acestea probleme au fost parțial analizate în lucrările savanțelor autohtoni Alexandru F., Badescu I., Brezeanu P.

Calitatea managementul impozitelor influențează măsurile administrative de organizare, efectuate în scopul perfecționării impozitării și este totodată o condiție în realizarea cu succes a politicii fiscale a statului. Sistemului de administrare fiscală a fost cercetată de savanți autohtoni și din Republica Moldova așa ca Brezeanu P., Simon I., Celea S., Chițan Valeriu Blagorazumnaia Olga, Călugăreanu I., Manole T., Tcaci C.

Una dintre problemele principale ale gestionării proceselor de impozitare este centralizarea lui excesivă (formal fiind decentralizate) și orientarea fiscală ce au fost reflectate în lucrările savanților Dwivedi D.N., Jenkins G.P., Chun-Yan Kuo, Gangathar P., Jimenez A. J. M. Towards, Monnet J.

În condițiile de dezvoltare economică inovațională este perceptibilă necesitatea examinării ulterioare a problemelor teoretico-metodice ale administrării procesului de gestiune a impozitării, ceea ce determină actualitatea, scopul, sarcinile și obiectul cercetării de disertație.

Cele expuse mai sus aduc în actualitate necesitatea perfecționării administrării impozitelor și taxelor, necesitatea căutării de noi căi de soluționare a problemelor. Acestea au condiționat alegerea temei tezei și a determinat scopurile și sarcinile.

Scopul și obiectivele lucrării. Scopul tezei de doctor constă în elaborarea sistemului științific fundamental al administrării fiscale prin dezvoltarea bazei teoretice și abordărilor metodice față de organizarea, elaborarea îndrumărilor și recomandărilor metodice privind sporirea calității și eficienței administrării fiscale în România.

Scopul a condiționat nivelul și gradul de realizare a următoarelor **obiective a tezei:**

- Evoluția abordărilor managementului fiscal în contextul impozitelor și taxelor în sistemul de raporturi fiscale;
- elaborarea principiilor și metodelor administrării fiscale;
- conturarea și descrierea sistemului de management fiscal ca element al politicii fiscale;
- cercetarea dezvoltării managementului fiscal integraționist în sistemul Comunității Europene;
- clasificarea și caracteristica principalelor tipuri de impozite a statelor-membre ale Uniunii Europene;

- examinarea relațiilor de reglementare a raporturilor fiscale, prin corelarea nomelor integraționiste și naționale;

- analiza implementării Strategiei de modernizare a organelor fiscale, ținând cont de specific și stabilirea direcțiilor prioritare de dezvoltare;

- cercetarea problemelor legate de utilizarea tehnologiilor de control a impozitelor și elaborarea căilor de soluționare al acestora;

- Efectuarea propunerilor privind legiferarea dreptului organelor fiscale de a încheia acorduri de înțelegere pe cale amiabilă între administrația fiscală și contribuabil, până a se ajunge la litigiile în judecată.

- elaborarea sistemului de stimulare financiară a organelor fiscale și angajaților acestora.

Metodologia cercetării științifice. Drept bază teoretică și metodologică a lucrării au servit studiile savanților autohtoni și străini, surse de caracter enciclopedic în problemele economice-manageriale, literatura periodică, resursele sistemului global informațional. În lucrare sunt utilizate acte legislative și normative ce reglementează managementului impozitelor și taxelor în administrarea fiscală de pe teritoriul României. A fost utilizate o serie de documentări directe și indirecte de cunoaștere a realității aplicînd, în acest scop, un ansamblu de metode clasice de cercetare, precum: observația, analiza (calitativă, cantitativă, istorică), sinteza, inducția și deducția, comparația, metoda tratării sistemice, monografică, statistică, modelarea economico-matematică, respectiv, utilizarea metodelor grafice, figurilor și tabelor în expunerea și redarea, completă și complexă, a fenomenelor și a proceselor economice studiate.

Noutatea științifică a lucrării constă în elaborarea modalităților de dezvoltare al managementului impozetelor și taxelor în administrarea fiscală, direcții de modernizare a instituțiilor fiscale în cadrul reorganizării sistemului fiscal pe exemplul managementului fiscal al Uniunii Europene și rezidă în:

- concretizarea noțiunii de administrare fiscală, completate funcțiile prin intermediul cărora se realizează scopurile și sarcinile administrării fiscale la fiecare nivel (de stat, regional și local);

- îmbinarea, gruparea și completarea într-un complex unic principiilor și metodelor administrării fiscale;

- argumentarea științifică a componentelor structurale ale sistemului managementului fiscal, dezvoltarea sistemului și mecanismului fiscal;

- elaborarea sistemului de măsurare a evaluării rezultatelor activității organelor fiscale; propunerea complexului de măsuri juridice, infrastructurale și administrative orientate pentru sporirea rentabilității activității de control și administrare a organelor fiscale;

- propunerea și fundamentarea direcțiilor și căilor de modernizare a organelor fiscale prin modernizarea schimbărilor metodelor (tehnologiilor) administrării fiscale; formarea bazei generale de date în cadrul regiunii;

- elaborarea mecanismului și algoritmului acțiunilor de încasare ale organelor fiscale în scopul forțării contribuabililor de a achita la timp și în cuantum integral a impozitelor la buget de către persoanele fizice.

Problema științifică importantă soluționată în domeniul respectiv constă în reconceptualizarea noțiunii „tehnică de control fiscal” aplicative sistemului administrativ fiscal din România, ceea ce a contribuit la elaborarea mecanismului și algoritmului acțiunilor de control și încasare ale organelor fiscale asupra contribuabililor – datornici, care va duce la elaborarea sistemului de măsurare a rezultatelor activității organelor fiscale, în vederea aplicării sistemului privind remunerarea muncii și stimularea angajaților organelor fiscale teritoriale.

Semnificația teoretică. Suportul teoretic al cercetării s-a axat pe studierea unor lucrări științifice importante în domeniul economiei și managementului, în particular, cele cu referire la administrarea fiscală și a problemelor actuale din finanțele publice. Un considerabil suport teoretic în procesul de studiere a temei au servit lucrările unor savanți și economiști notorii naționali și străini, cum ar fi: Adam Smith, David Ricardo, J.M. Keynes, Fr. List, Gh. Nicolaescu, N. Dobrotă, D. Florescu, N. Sută, D. Șaguna, G. Ulian.

Printre lucrările studiate, o cotă esențială a venit celor care au contribuit la crearea și dezvoltarea unei baze teoretice importante referitoare la asigurarea formării și dezvoltării sistemului și a managementului fiscal la nivel național și internațional, problemelor controlului fiscal, actele normative și juridice ce reglementează aspectele organizării de stat a administrării fiscale, precum și publicațiile tematice în presa periodică, materiale conferințe și seminarii științifice.

Importanța practică a lucrării constă în aceea, că prevederile teoretice și practice sunt aduse până la elaborări concrete aplicative, care acordă posibilitate reală organelor legislative și executive să întreprindă măsuri concrete orientate pentru sporirea eficienței sistemului administrării fiscale din România. Metodele propuse de sporire a rentabilității activității de control, precum și de elaborare în domeniul stimulării financiare a angajaților pot fi utilizate nemijlocit în activitatea organelor fiscale.

Valoarea aplicativă a lucrării rezidă în importanța materialelor consultate, expuse și valorificate în teză, cât și în contribuția proprie a autorului, care pot fi utilizate de către:

1. ANAF: luarea în calcul a sistemului privind remunerarea muncii și stimularea angajaților organelor fiscale teritoriale; utilizarea mecanismului și logaritmului acțiunilor de control și încasare ale organelor fiscale, care necesită bază legislativă;
2. Manageri și experți: preluarea conceptelor teoretice privind managementul fiscal și analiza comprehensivă a domeniului normativ care stă la baza managementului fiscal integraționist în sistemul CE.
3. Mediul științific, didactic și academic: informația sistematizată poate fi utilizată în activitatea didactică la predarea cursurilor generale și speciale în domeniul managementului fiscal precum "Fiscalitate", "Fiscalitate și Legislație", "Management fiscal", "Finanțe publice", "Drept fiscal".

Rezultatele științifice principale înaintate spre susținere:

1. Analizând evoluția abordărilor relațiilor fiscale expuse de economiști V. Petti, A. Smith, J.S. Keynes, etc și reflectate în teoriile economice principale, autorul expune propria definiția că impozitele constituie prețul specific, irațional și monopol al serviciilor funcționale a statului, la baza cărora se află cheltuielile de stat legate de reproducerea acestora, însă mărimea egală a impozitelor, ca noțiune de preț, se formează prin influența cererii la impozite și ofertei surselor de achitare al acestora (veniturilor și obiectelor pentru impozitare) în cadrul nivelului atins de dezvoltare a economiei.
2. În baza prevederilor acordurilor de constituire a Comunității Europene, autorul argumentează concluzia că baza abordării juridice a politicii fiscale va continua să fie determinată de principiile armonizării, proporționalității și subsidiarității, presupunând reglementarea din punct de vedere al eficienței raportul de integrare și de reglementare națională.
3. Analiza comparativă, a surselor de reglementare fiscală a statelor-membre UE, efectuată în teză, arată că, chiar și întrebările comune, cum ar fi bazele sistemului fiscal și jurisdicția fiscală a autorităților centrale și locale, sunt stipulate diferit în Constituție și cu atât mai mult concretizate în legislația în vigoare. Prin urmare, eficiența reglementărilor fiscale europene va depinde în mare măsură de corelația normelor integraționale și naționale în normele fiscale a UE și statelor membre. Autorul ajunge la concluzia că reglementările fiscale europene sunt un instrument eficient de asigurare a stabilității și justiției relațiilor reglementate doar în baza principiilor proporționalității și subsidiarității.

4. Noțiunea „tehnici de control fiscal”, care reprezintă ansamblul metodelor și tehnicilor de activitate cu contribuabilii, orientate spre sporirea calității managementului fiscal în țară.

5. În scopul înăsprii măsurilor privind achitarea la timp și în totalitate a impozitelor la buget de către persoanele fizice a fost elaborat mecanismul și logaritmul acțiunilor de încasare. În opinia autorului, mecanismul propus: conduce la creșterea eficienței activităților de control ale autorităților fiscale și calitatea administrației fiscale; asigura o creștere semnificativă a veniturilor.

Implementarea rezultatelor științifice. Subiectele științifice ale cercetării și-au găsit aplicația la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Galați act de imlementare Nr.2 din 15.12.2015, ANAF actul de implementare Nr.1 din 17.12.2015.

Aprobarea rezultatelor. Poziția autorului vis-à-vis de abordările teoretico-metodologice și practice elaborate în lucrare a fost expusă la nivel de conferințe internaționale în Kazahstan 2011, mese rotunde, seminarii și forumuri științifice organizate la ULIM 2012 „Dezvoltare socio-economica a societății în condițiile globalizării”, ASEM 2014 “Competitivitatea și inovarea în economia cunoașterii” și în România conferința Internațională „Probleme actuale ale economiei globale” la universitatea ”Ovidius” din Constanța 2015.

Publicațiile la tema tezei: Rezultate obținute a fost publicate în 10 lucrări științifice.

Volumul și structura tezei: introducere, trei capitole, concluzii generale și recomandări, lista bibliografică din 159 titluri, 4 anexe, 130 pagini, 10 tabele și 15 figuri.

Cuvinte-cheie: politică fiscală, management fiscal, relații fiscale, sistem fiscal, impozite, taxe, impozit pe venit, impozit pe moștenire, impozit pe valoare adăugată(TVA), accize, administrare, gestiune, abordări, principii, metode, reglementare, inspecție, control fiscal, inspecție, stimulare financiară, tehnologii informaționale, contribuabili, etc.

II. CONȚINUTUL TEZEI

În primul capitol – „**Bazele teoretico-metodologice ale gestiunii proceselor fiscale**” sunt descrise evoluția abordărilor teoretice asupra dezvoltării gestiunii relațiilor fiscale, sunt examinate principii și metode de administrare fiscală a impozitelor și taxelor, de asemenea este expus procesul de elaborare sistemului managementului impozitelor și taxelor ca element al politicii fiscale statale.

Conform dicționarului economic și financiar impozitul este definit ca plată obligatorie, stabilită prin lege, pe care cetățenii, întreprinderile etc. o varsă din venitul lor în bugetul statului, în conformitate cu anumite norme de impunere, contribuție. Plata impozitului se efectuează în

cuantumul și la termenele precis stabilite prin legislația în vigoare. Iar esența impozitului presupune perceperea de către stat în folosul societății a unei părți din produsul intern brut în formă de cotizație obligatorie. O astfel de percepere al esenței impozitului determină administrarea fiscală a impozitelor prin metode exclusiv imperative (statale de dispoziție) [1, p.192].

În opinia autorului esența economică a impozitului este determinată de întregul sistem al relațiilor comerciale (producție, distribuire, schimb și consum). Astfel, impozitul trebuie să existe, să stimuleze, prognozând direcția relațiilor de producție și nu să frâneze dezvoltarea lor.

Evoluția relațiilor fiscale își are începuturile în timpurile antice. Acestea se formau și se determinau sub forma unor legături cum este bunăvoința, plata lor adesea purtând un caracter sacral al obligației religioase (jertfiri, daruri); relațiile de stăpân-supus (de rudenie sau cu drept de putere – tribut, bir, contribuție etc.).

Constituirea conceptelor științifice despre impozite ca obiect al deciziilor administrative este reflectată în teoriile fiscale. Dezvoltarea evoluționistă a avut loc concomitent cu dezvoltarea diferitor direcții ale rațiunii economice, care reflectă schimbările în relațiile de producție și nivelul de participare a statului în procesul de reproducție.

Primele teorii fiscale au primit denumirea de atomistice și se bazau pe idea neimplicării statului în economie.

Inițial definiția impozitului și fundamentarea ei a fost prezentată de teoria schimbului, ulterior teoria satisfacției, teoria primei de asigurare și teoria impozitului - ca sacrificiu. În conformitate cu acestea individul, achită impozitul, sau își procură anumite bunuri de la stat (teoria schimbului), primește satisfacție (teoria satisfacției) de la bunurile civilizației, se asigură față de riscurile care apar în cazul dispunerii de ceva (teoria asigurării), oferă o parte din bunurile sale puterii procurându-și anumite beneficii (teoria sacrificării). La baza acestor teorii se află perceperea despre originea contractuală a statului.

În teoria neoclasică atenția se îndreaptă către politica monetară de credit a băncii centrale, dar totodată, fără a ține seama de politica fiscală. Neoclasicii presupun, că astfel, va fi creat un mecanism eficient de redistribuire a veniturilor, care asigură ocuparea completă și creșterea stabilă a bogăției naționale. În teoria neoclasică pot fi evidențiate două direcții: teoria economiei ofertei și monetaristă.

Teoria economiei ofertei presupune reducerea impozitelor și acordarea înlesnirilor fiscale corporațiilor, deoarece, în opinia adeptilor acestei orientări impozitele înalte rețin inițiativa antreprenorilor și frânează politica investiției, renovării și extinderii producției.

Un alt aspect al teoriei – reducerea obligatorie a cheltuielilor de stat.

Concepția neoliberală de reglementare statală a economiei se dezvoltă în baza unui șir de teorii cunoscute actualmente, printre care o atenție deosebită se acordă teoriei economiei de piață socială. Potențialul fiscal se examinează ca totalitatea resurselor pentru realizarea pe scară largă a politicii sociale. Valoarea lui, trebuie să crească din contul reducerii înlesnirilor fiscale și majorării cotelor impozitelor, în primul rând, impozitele, sursa cărora este capitalul (W. Eucken, A. Muller-Armack, L. Erhard).

Conform teoriei monetariste impozitele sunt unul dintre instrumentele de acțiune asupra volumului masei monetare. Potențialul fiscal realizat sub formă de venituri fiscale la buget permite retragerea masei monetare în surplus din economie.

În secolul al XX-lea s-a schimbat considerabil rolul statului, el a devenit participant activ la procesul de reproducție și a realizat trecerea de la piața producătorului la piața cumpărătorului, ulterior și al consumatorului.

În condițiile economiei de piață relațiile fiscale nu se pot baza pe relații de dependență personală, la baza lor se află dependența reală.

În opinia autorului, echivalența cu excepția cheltuielilor la scara societății se respectă și în sistemul actual fiscal român.

Autorul consideră, că în condițiile economiei de piață raporturile fiscale nu pot să se bazeze pe raporturile dependenței personale, la baza lor trebuie să fie dependența reală, prin urmare, echivalența.

Una dintre cauzele principale ale imperfecțiunii sistemului fiscal român în opinia autorului este legislația. Codul fiscal al României nu a devenit deocamdată unica culegere de legi fiscale. Începând cu el există instrucțiuni, completări, schimbări, explicații etc. Aceasta creează dificultăți în însăși activitatea serviciilor fiscale. Există reproșuri în privința schimbărilor foarte frecvente în legislația fiscală și acestea sunt justificate, dar fără asemenea amendamente nu se poate activa.

În literatura de specialitate încă nu au fost întreprinse tentative de determinare în complex a principiilor administrării fiscale. De obicei, se examină doar principiile unor elemente de gestionare a impozitelor. Prin principiile organizării administrării fiscale urmează a înțelege cerințele fundamentale față de construirea sistemului administrării fiscale, realizarea cărora permite asigurarea eficacității necesare și rentabilității măsurilor planificate, de reglementare și control, prin urmare, sporirea prelevărilor plăților fiscale în buget.

Astfel autorul propune de a diviza principiile administrării fiscale în două grupe mari:

- 1) principiile generale caracteristice nemijlocit administrării fiscale;
- 2) principiile particulare, care includ în sine principiile administrării conform funcțiilor acesteia, deoarece administrarea fiscală este formă de gestionare a raporturilor fiscale.

Principiile planificării fiscale după conținut se împart în:

- 1) juridice (principiul „prezumției nevinovăției” contribuabilului, principiul legității, principiul utilizării în complex a legislației);
- 2) economice (principiul fundamentării economice, principiul calculării în complex a economiei și pierderilor fiscale);
- 3) de organizare (principiul îmbinării perspectivei și operativității, principiul profesionalismului, principiul confidențialității).

Schematic principiile sus-menționate sunt prezentate pe figura 1.1.

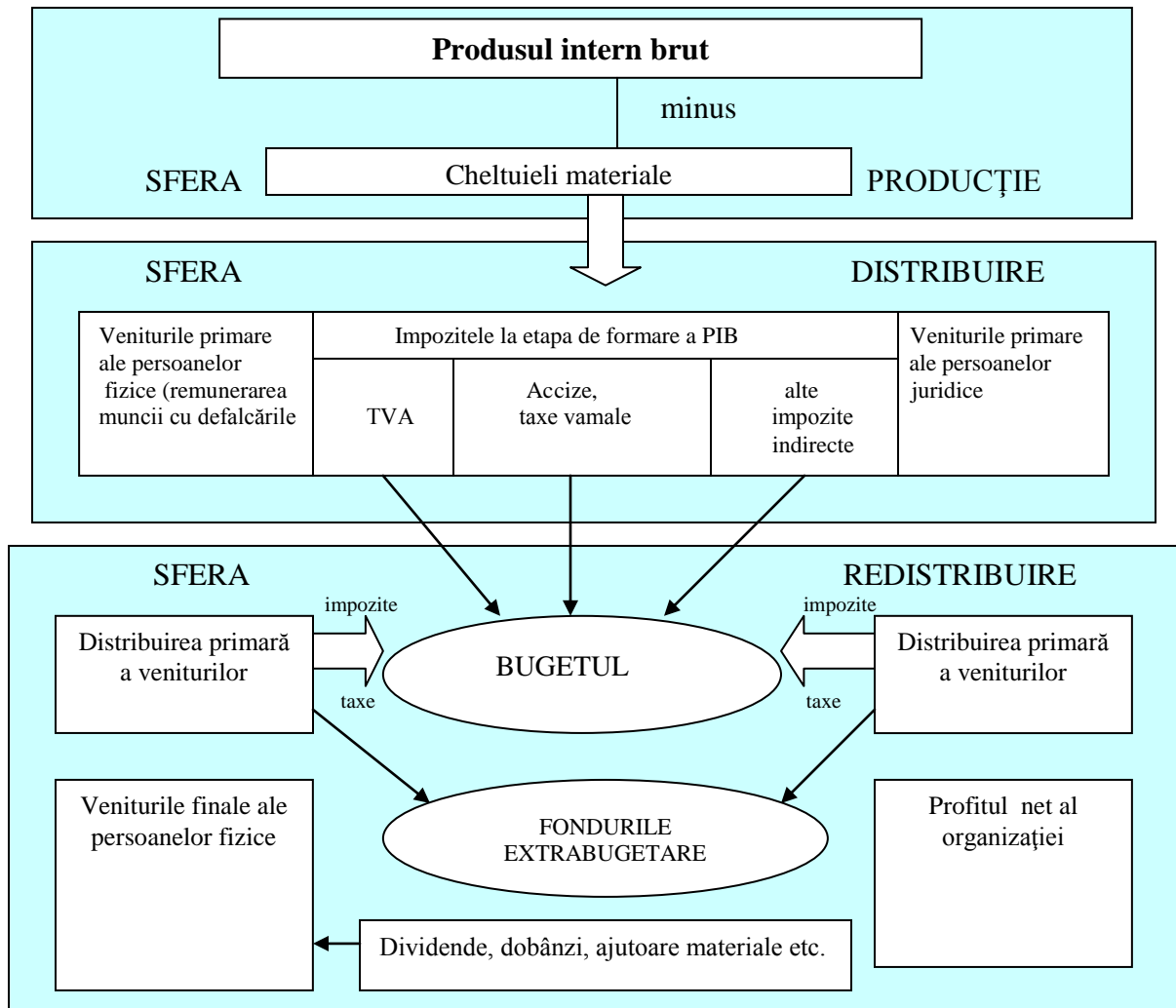

Fig. 1.1. Principiile administrării fiscale [Elaborat de autor]

Analiza veniturilor fiscale trebuie să corespundă anumitor principii metodologice caracteristice analizei economice: caracterul științific, complexitate și abordare sistemică, obiectivitate, eficacitate, caracterul sistematic și rentabilitate.

Studierea principiilor administrării fiscale, implică examinarea metodelor, care permit realizarea principiilor menționate mai sus. Deoarece administrarea fiscală se bazează pe principiile reglementării, planificării, controlului și evidenței, realizarea lor este posibilă prin aplicarea metodelor caracteristice acestor noțiuni.

Deoarece planificarea fiscală este strâns legată de politica fiscală.

Managementul impozitelor și taxelor presupune utilizarea totalității metodelor de influență asupra contribuabililor și se manifestă în planificarea, reglementarea, stimularea și controlul procesului de impozitare.

Există multe abordări față de determinarea conținutului noțiunii de management fiscal (tabelul 1.1.).

Tabelul 1.1. Opiniile savanților cu privire la conținutul noțiunii managementul impozitelor și taxelor [2, p. 387]

Numele savantului	Conținutul noțiunii management fiscal
Jenkins G.P., Shukla G.P.	Sistemul gestiunii de stat și corporative a fluxurilor de impozite prin utilizarea formelor și metodelor de piață științific fundamentate și adoptarea deciziilor în domeniul gestionării veniturilor fiscale și cheltuielilor fiscale la nivel macro - și micro.
O'Sullivan A.; Steven M.	termen economic care poate fi definit ca aplicarea colectării veniturilor publice, prevăzut în mod normal la impozitarea și efectuarea cheltuielilor pentru influențarea economiei. Aceasta se referă la utilizarea bugetului de stat pentru a influența activitatea economică.
Petre Brezeanu	Direcție științifico-practică specială orientată pentru sporirea eficacității producției și respectarea legislației fiscale
P. Lorange	Managementului fiscal îi este caracteristică distribuirea resurselor, adaptarea la mediul exterior, coordonarea interioară și previziunea strategică de organizare.

Sistematizând cele expuse mai sus, autorul concluzionează că impozitele constituie prețul specific, irațional și de monopol al serviciilor funcționale a statului, la baza cărora se află cheltuielile de stat legate de reproducerea acestora, însă mărimea egală a impozitelor, ca noțiune de preț, se formează prin influența cererii la impozite și ofertei surselor de achitare al acestora (veniturilor și obiectelor pentru impozitare) în cadrul nivelului atins de dezvoltare a economiei.

În capitol al doilea – „**Reglementarea relațiilor fiscale în Uniunea Europeană**” este analizat managementul fiscal integraționist în sistemul Comunității Europene, sunt examinate tipurile principale de impozite ale statelor-membre ale Comunităților Europene, de asemenea sunt analizate raporturile fiscale prin corelarea normelor integraționiste și naționale.

Crearea Uniunii Economice și Valutare presupune un nivel de coordonare a politicii fiscale a statelor-membre, care este caracteristic în măsură mai mare pentru statul federal, decât comunităților de state. De aceea, cu condiția păstrării tendinței de federalizare a CE, problema federalismului fiscal va fi la fel de actuală și pentru politica națională a statelor-membre.

În opinia autorului federalismul fiscal este un sistem de principii de activitate și delimitare a competențelor autorităților centrale și regionale în sfera relațiilor fiscale. Mecanismul și modul perceperii impozitului pe venit se determină prin Regulamentul Consiliului. Impozitul se calculează la scara progresivă în mărime de la 5 până la 45% și se prevalează în veniturile Comunităților. În conformitate cu art. 13 al Protocolului privind privilegiile și imunitățile CE, persoanele cu funcții de răspundere și alți funcționari ai Comunităților sunt scutite de plata impozitelor naționale pe remunerări și alte plăți efectuate în CE. Prevedere analogică conține și unele protocoale adoptate anterior la în vigoare.

Specificul reglementării impozitelor constă în faptul, că la bază este pus principiul armonizării legislației fiscale a statelor-membre, realizat în procesul creării și aplicării diferitor forme juridice, pe care le au normele dreptului integraționist, create de institutele CE.

Autorul subliniază că armonizarea legislației naționale decurge în două direcții:

- aplicarea normelor de integrare, care se găsesc în actele juridice. De exemplu, în acordurile și regulamentele de instituire;

- adoptarea deciziilor obligatorii, care orientează activitatea de legiferare a organelor naționale de stat către apropierea legislației statelor-membre. De exemplu, directivele Consiliului și Comisiei și deciziile Curții Europene de Justiție adoptate în mod prejudiciar.

Autorul a ajuns la concluzie că impozitele statelor-membre ale Comunității Europene se clasifică după cum urmează - în funcție de organul de stat, la dispoziția căruia se varsă plata fiscală, ele se împart în centrale, locale și interstatale (impozitele CE).

Impozitele centrale (de stat) se percep de către guvern pe teritoriul întregii țări și se varsă în bugetul de stat.

Impozitele locale se percep de către autoritățile locale pe un teritoriu limitat și se varsă în bugetul local.

Impozitele interstatuale se percep de către organele fiscale pe teritoriul tuturor statelor-membre și se varsă în bugetul CE.

Din clasificările specificate mai sus de autor, împărțirea impozitelor în directe și indirecte, centrale și locale este cea mai semnificativă pentru clarificarea bazelor juridice ale sistemelor fiscale ale statelor concrete. Aceasta este legat de faptul că, clasificarea impozitelor în funcție de obiectul impunerii și modul achitării acordă o imagine mai completă despre povara fiscală, care este pusă pe seama plătitorilor de către stat. Impozitarea egală (în conformitate cu posibilitățile contribuabilului), echitabilă – aceste și alte principii ale dreptului fiscal și politicii fiscale se desfășoară mai complet prin analiza impozitelor directe și indirecte, evidența completă a cărora determină povara fiscală reală.

Sistemul fiscal, indiferent de clasificarea aleasă, constă din tipuri de impozite comune pentru state și impozite, care constituie specificul național și există fie în virtutea tradiției, fie în virtutea specificului economiei țării. În calitate de tipuri de impozite centrale legislația stabilește impozitul pe venit de la persoanele fizice, impozitul de beneficiu de la persoanele juridice, impozitul pe creștere de capital, impozitul pe moștenire și dăruire, impozitul pe valoarea adăugată și alte accize. Fiecare dintre aceste impozite are specificul său, are reglementare juridică, constituie obiectul armonizării, și are influență asupra funcționării pieței unice de persoane, capital, mărfuri și servicii.

Analiza comparativă a surselor dreptului fiscal al statelor-membre arată, că chiar și problemele generale, cum sunt bazele sistemului fiscal și jurisdicției fiscale ale organelor centrale și locale, sunt prezentate absolut diferit și, cu atât mai mult, se concretizează în legislația curentă. De aceea, eficiența dreptului fiscal european va depinde în mare măsură de modul, cum va fi raportul dintre normele legislației integraționiste și naționale în jurisdicția fiscală a CE și statelor-membre. Dacă Comunitățile vor reuși să mențină compromisul intereselor europene generale și regionale în baza principiilor de proporționalitate și subsidiaritate, dreptul european fiscal va avea mari șanse de a deveni mijloc eficient de asigurare a stabilității și echității relațiilor reglementate.

În rezultatul analizei reglementarea relațiilor fiscale în uniunea europeană autorului ajuns la concluzie că Uniunea Europeană se dezvoltă în baza tendințelor centripete și reprezintă în sine un sistem, ale cărui principii comunitare de organizare se integrează în statele asociate. Stabilitatea procesului comunității depinde de măsura în care se va reuși menținerea echilibrului intereselor europene generale și naționale prin delimitarea atribuțiilor institutelor și determinarea principiilor de funcționare a Uniunii. „Institutele supranaționale” ale Comunității, mai întâi de toate Comisia și Curtea de Justiție, au o poziție activă orientată pentru extinderea competențelor acestora și

obiectului competenței. Aceasta se confruntă cu înțelegerea rezervată a statelor care, cedând suveranitatea lor, tind spre crearea garanțiilor suplimentare juridice de protejare a intereselor naționale.

Raportul normelor integraționale și naționale cu privire la obiectul de reglementare este determinat de competența de impozitare a instituțiilor comunitare și a statelor membre. Obiectul normelor fiscale în UE sunt relațiile sociale ce apar în legătură cu impozitele, care determină condițiile de funcționare a pieței unice și sunt principalele tipuri de venituri, resursele proprii", care se formează mai întâi de toate din impozitele indirecte. În teză este determinată abordarea generală a corelației dintre normele integraționale și naționale care reglementează impozitele indirecte și care pot fi reprezentate după cum urmează: taxele sunt stabilite prin actele instituțiilor Uniunii Europene, iar consecutivitatea calculării și colectării se efectuează în corelare cu normele integraționale și naționale. Probleme de răspundere pentru infracțiunile fiscale sunt, de obicei, reglementate prin lege de către statele membre.

În capitolul al treilea – „**Dezvoltarea sistemului de administrare fiscală în România**” este motivată necesitatea modernizării instituțiilor fiscale în cadrul reorganizării sistemului administrării fiscale, în plus sunt examinate procesul de dezvoltarea tehnologiilor informaționale ca metodă de modernizare a managementului fiscal și procese de stimulare financiară a rentabilității și eficienței administrării fiscale și inspecțiilor fiscale.

Reieșind din experiența internațională a reformelor în domeniul fiscal, există necesitatea ajustării regulate a impozitelor și taxelor chiar și în cele mai dezvoltate sisteme fiscale a țărilor înalt industrializate. În procesul de adaptare la influența factorilor interni și externi, a schimbărilor în obiectivele și prioritățile statului, apare necesitatea efectuării reformelor. În opinia autorului în țările dezvoltate, are loc tranziția la metode noi calitative de organizare a muncii, unde rolul principal al resurselor de producție îl dețin informațiile și cunoștințele. În prezent, este foarte important de a determina direcțiile legate de dezvoltarea tehnologiilor avansate pentru suportul proceselor de muncă cheie ale managementului fiscal în baza serviciilor informaționale. Aceste acțiuni sunt menite să asigure o organizare calitativ diferită al organizării muncii angajaților autorităților fiscale (tabelul 3.1).

În rezultatul analizei principalelor direcții de dezvoltare a sistemelor fiscale din statele europene și ținând cont că autoritățile române prognozează obiectivul intrării în spațiul euro la 1 ianuarie 2019, conform programului de convergență a Comisiei Europene, unde se arată ca angajamentul de adoptare a monedei euro este menținut "pentru o data la care va fi atins obiectivul

privind indeplinirea criteriului nominal și real de convergență", sistemul fiscal a României trebuie ajustat conform normelor europene.

Tabelul 3.1. Direcțiile de bază ale modernizării managementului fiscal în țările dezvoltate [3]

Direcțiile de modernizare	Efecte obținute
<ol style="list-style-type: none"> 1. Intensificarea disciplinei fiscale. 2. Creșterea eficienței activității organelor fiscale 3. Optimizarea metodelor de activitate cu contribuabilii 4. Creșterea calificării angajaților instituțiilor fiscale 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Majorarea contribuțiilor în bugetul de stat de la colectarea impozitelor și taxelor. 2. Reducerea cheltuielilor administrative. 3. Reducerea cheltuielilor pentru controlul asupra respectării legislației fiscale. 4. Reducerea numărului angajaților din instituțiile fiscale, simplificarea procedurilor fiscale.

Astfel, în România, a apărut necesitatea organizării activității organelor fiscale, precum și implementarea formelor progresive de management fiscal. Modernizarea administrației fiscale este o componentă importantă a programului Guvernului pentru reforma economică. Pe parcursul ultimilor ani, s-au efectuat lucrări orientate spre perfecționarea managementului fiscal în România și Republica Moldova, pentru colectarea deplină și la termen a plăților rezultate din impozite și taxe în bugetul consolidat al statului.

Tabelul 3.2. Probleme majore și direcțiile de bază ale modernizării managementului fiscal în România și Republica Moldova [4]

Probleme majore	Direcțiile de modernizare	Efecte obținute
<ol style="list-style-type: none"> 1. Nerespectarea termenelor de colectare depilnă a impozitelor și taxelor. 2. Abilități limitate ale personalului care activează în domeniul fiscal 3. Insuficiența dialogului public-privat în domeniul politicilor fiscale 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Intensificarea disciplinei fiscale. 2. Creșterea eficienței activității organelor fiscale 3. Optimizarea metodelor de activitate cu contribuabilii 4. Creșterea calificării angajaților instituțiilor fiscale 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Majorarea contribuțiilor în bugetul de stat de la colectarea impozitelor și taxelor. 2. Reducerea cheltuielilor administrative. 3. Reducerea cheltuielilor pentru controlul asupra respectării legislației fiscale. 4. Reducerea numărului angajaților din instituțiile fiscale, simplificarea procedurilor fiscale. 5. Transparență și cooperare cu mediul de afaceri și contribuabili

Sistemul actual al Serviciului Fiscal de Stat din Republica Moldova și Agenția Națională de Administrare Fiscală a României trebuie să asigure concomitent: creșterea nivelului de colectare a impozitelor și taxelor pentru asigurarea finanțării totale și în termen a cheltuielilor bugetare de toate tipurile; minimizarea costurilor contribuabililor și crearea condițiilor maximal favorabile pentru îndeplinirea obligațiilor de plată a impozitelor și taxelor; respectarea principiului echității pentru toate agențiile economice; dezvoltarea dialogului public-privat și micșorarea cheltuielilor statului pentru realizarea controlului fiscal. Strategia de modernizare se bazează pe experiența proprie, dar și pe soluțiile adoptate de administrațiile fiscale de referință din țările dezvoltate. Noua abordare, adoptată în majoritatea statelor comunitare, constă în echilibrarea funcțiilor de servicii și de control, realizarea punctului de optimum, evitându-se generarea unei atitudini de respingere din partea contribuabililor excesiv verificați.

Atfel, procesul de reformare al administrației fiscale a avut ca obiectiv o abordare modernă a problemei interacțiunii dintre administrația fiscală și contribuabilii săi.

Autorul menționează că ANAF urmărește trecerea de la arhitectura distribuită la o arhitectură centralizată a informațiilor, care duce la agregarea datelor, la creșterea capacității de prelucrare și analiză a informațiilor la nivel național, în scopul optimizării deciziilor la nivelul conducerii și creșterii rapidității cu care se rezolvă problemele în relația cu contribuabilii. Principiul indicat de organizare, influențează favorabil utilizarea eficientă a tehnologiilor informaționale, sistematizarea activității interne al instituțiilor fiscale, modificarea și ameliorarea relațiilor contribuabililor cu autoritățile fiscale.

Conform rezultatelor unui studiu sociologic realizat în cadrul județelor României, autorul a identificat principalele domenii de perfecționare a administrației fiscale:

- perfecționarea tehnologiilor informațiilor și software, inclusiv cele referitoare la sistemele electronice de prelucrare a datelor;
- simplificarea fluxului procesului de lucru în interiorul inspecțiilor fiscale;
- perfecționarea activității de analiză, în special în planificarea auditurilor externe.

În vederea modernizării managementului fiscal din România, în ultimii ani, în opinia autorului autoritățile fiscale au pus accentul pe formarea și dezvoltarea sistemului de înregistrare de stat a persoanelor juridice și fizice, precum și controlul asupra stabilității impozitelor și taxelor; împărțirea în categorii de contribuabili și crearea unui sistem eficient de administrare fiscală pentru contribuabilii mai mari; apariția de documente electronice, precum și introducerea unor forme

avansate de organizare al autorităților fiscale; prelucrarea centralizată a datelor, introducerea și dezvoltarea tehnologiilor de informare moderne.

Autorul consideră că datorită implementării platformelor electronice, ANAF:

- își va extinde diapazonul informațional de interacțiune electronică cu persoanele fizice și juridice, îmbunătățind în același timp fiabilitatea și validitatea datelor;

-își va extinde baza de cunoștințe și capacitatea analitică a inspecțiilor fiscale;

- va implementa noile metode automatizate de lucru cu contribuabilii;

- va spori eficiența controalelor fiscale și lupta împotriva celor care încalcă legislația fiscală;

- va justifica deciziile de management în cursul de lucru cu contribuabilii;

-va impersonaliza procesul de conformare fiscală, care va contribui la lupta împotriva corupției și a birocrăției în sistemul organelor fiscale.

Datele prezentate în Tabelul 3.3 arată eficiența punerii în aplicare a declarațiilor electronice.

Tabelul 3.3. Rezultatele implementării platformei de prelucrare electronică a datelor în județul Galați [3]

criterii	Până la implementare	După implementare
Ponderea declarațiilor primite fără contact direct	7%	65%
Ponderea declarațiilor primite în format electronic	2%	25%
Ponderea declarațiilor introduse pentru prelucrare automatizată	15%	77%
Ponderea declarațiilor introduse manual	85%	23%
Ponderea declarațiilor care necesită corectări și concretizări în rezultatul controlului	25%	5%
Cantitatea de greșeli la introducerea datelor	12%	1%
Timpul utilizat la prelucrarea unei declarații	De la 3 minute	Până la 1,5 minute
Prelucrarea documentelor de un singur angajat într-o zi de muncă	De la 85 documente	Până la 200 documente

Revenind la "sistemul electronic de prelucrare al informațiilor fiscale", trebuie remarcate problemele cu care se confruntă utilizatorii săi:

1. Platformă masivă. Fiecare departament are specificul său de activitate în sistem. Mai mult decât atât, nu există acces la datele de la alte departamente. Fiecare unitate are propriul set de operațiuni, inerente numai în acest departament. Cantitatea de informații în sistem este atât de mare încât multe operațiuni nu au fost utilizate niciodată (deoarece ele nu sunt cunoscute

angajaților sau nu sunt legate de activitățile departamentului respectiv). Acest lucru conduce la o utilizare ineficientă a sistemului, deoarece nu implică toate componentele sale.

De menționat ca prim factor, complexitatea sistemului,. Platforma este proiectată nu pentru utilizatorii cu cunoștințele medii ale PC, ci pentru specialiștii cu cunoștințe avansate. Posibilitățile setate în sistem sunt utilizate în proporție de aproximativ 40%. Acest lucru se datorează faptului că inspectorul învață doar algoritme simple de lucru, fără a intra în detalii. Problema autorităților fiscale constă în faptul că ei nu acordă suficientă atenție eficienței activității de prelucrare a datelor în format electronic a inspectorilor. Potrivit ANAF, din numărul total de inspectori, 70% din persoanele de peste 40 de ani au avut puțină experiență de lucru cu platformele electronice. S-a presupus că această categorie de persoane se poate adapta ușor la procesul tehnologic. Totuși, după efectuarea trainingurilor cu privire la asimilarea programului IT, majoritatea angajaților nu ating scopul lor inițial: să implementeze pe deplin un nou produs software. În plus, un factor important care afectează calitatea de utilizare a platformei electronice este fluctuația personalului în inspecții (3-5 pe lună). Inspectorii nou-veniți nu au capacitatea de a se familiariza rapid cu platforma, ceea ce duce la pierderea de timp și duce la o reducere a rezultatelor activităților de control. În practică, se pare că din toate doar câțiva oameni pot lucra liber cu platforma electronică ANAF. Acest lucru subliniază necesitatea calificării permanente a inspectorii în cunoșterea sistemelor IT.

2. Actualizările frecvente ale sistemului (în fiecare lună, an), necesită un studiu atent. Ținând cont de faptul că, împreună cu actualizările vin și explicațiile, de fapt, lipsesc posibilitățile de revizuire ale acestora de către toți inspectorii. Deși obligația de comunicare despre schimbările intervenite revine șefilor departamentelor, în practică, acestui fapt nu se acordă atenția cuvenită. Adesea, ele sunt studiate pe cont propriu (din cauza lipsei de timp), ceea ce duce la scăderea măsurilor de control a calității.

3. Neconcordanța între programul actualizat și normele legislației în vigoare. Introducerea modificărilor sau crearea noii versiuni a programului necesită o cantitate considerabilă de timp. Datorită modificărilor destul de frecvente în legislația fiscală există o contradicție între versiunea propusă de calculator și metodologia corectată. Noul program nu poate fi utilizat în activitatea autorităților fiscale din cauza faptului că aceasta este în mod constant actualizat.

4. Lipsa de oportunități pentru inspectori în găsirea informațiilor complete despre un anumit contribuabil, înregistrat în inspecție. Fiecare departament are acces limitat la sistem. Pot fi vizualizate doar acele aspecte care sunt direct legate de obiectivele departamentului. Fiecare autoritate fiscală din regiune are un sistem separat, cu cod special pentru a lucra în ea. Lipsa de

acces la datele altei administrații provoacă inconveniențe în inspecție. Ca urmare, o mulțime de timp este pierdut cu solicitările prin e-mail pentru a obține informațiile necesare.

Aceste probleme necesită soluții urgente. Probabil cea mai potrivită soluție, în opinia autorului, este adaptarea sistemului, pentru autoritățile fiscale din toate regiunile și, cel mai important, accesibil și ușor de înțeles de către fiecare inspector.

Cu toată perfecționarea continuă a tehnologiei informației, a noilor modalități de livrare la autoritățile fiscale a documentelor, problema contribuabililor care depun declarații fiscale pe suport de hârtie este actuală. Acest fapt tergiversează prelucrarea rapoartelor pe suport de hârtie depuse la autoritățile fiscale. Soluționarea acestei situații este posibilă în două moduri.

În scopul asigurării funcționării eficiente al autorităților fiscale locale este necesar de a perfecționarea modului de interacțiune cu alte organisme guvernamentale teritoriale. În prezent, schimbul de informații electronice între aceste organisme este practic absent. În ciuda experienței pozitive de colaborare al autorităților fiscale din anumite regiuni cu executorii judecătorești, comisii funciare și a alte organe ale puterii executive de stat, astfel de interacțiuni sunt ineficiente. Informațiile obținute de la inspectorii poliției rutiere, de multe ori sunt învechite. Depunând o cerere la organele puterii executive, privind o persoană fizică sau juridică, se pierde o mulțime de timp în așteptarea răspunsului, care în cele din urmă poate fi negativ. Date învechite folosite de către bazele de date fiscale ale altor agenții guvernamentale, conduc la o scădere a eficienței măsurilor de control și au un impact negativ asupra bugetului de stat.

Autorul consideră ca pentru a rezolva această problemă este necesar, formarea unui spațiu informațional comun (bază de date comună) a tuturor autorităților publice, care ar asigura accesul la informațiile solicitate în cadrul regiunii respective (iar pentru managerii agențiilor guvernamentale - în orice regiune a țării).

Una din problemele administrației fiscale constă în calificarea inspectorului. Pentru efectuarea inspecțiilor generale, controalelor încrucișate sau electronice sunt necesari specialiști înalt calificați. Cu toate acestea, în prezent există situații când în cadrul inspecțiilor fiscale lucrează persoane care nu au pregătire și experiență în acest domeniu. O astfel de atitudine față de personal, desigur, are un impact negativ asupra eficienței inspecțiilor. Autorul menționează că o atenție deosebită trebuie arătată formării angajaților care practică diferite tipuri de controale conform legislației în vigoare. Deasemenea, este necesar acumularea de noi cunoștințe în domeniul juridic al inspectorilor fiscali, deoarece necunoașterea legislației în vigoare și recente actualizări conduce la o scădere a eficacității controalelor fiscale.

Conform sondajului sociologic anonim efectuat în rândul a 150 de angajați ai organelor fiscale din toate județele, printre criteriile prioritare de evaluare al activității sale inspectorii au evidențiat: nivelul de percepere a impozitelor (peste 50% de respondenți); reducerea procentului de încasări ratate (circa 40%); numărul de câștiguri ale organului fiscal în litigiile cu contribuabilii, numărul de litigii soluționate, fără a se ajunge în instanța de judecată (circa 14%); rentabilitatea controalelor fiscale (circa 17%). Voturile rămase au fost împărțite între indicatorii: numărul de contribuabili, care „s-au transferat” la altorgan fiscal; calificarea inspectorilor fiscali; modificarea componenței efectivului de personal.

În opinia autorului, este necesară extinderea listei acestor criterii. Urmează să ținem cont și de numărul de controale eficiente (pe un inspector), să determinăm cota de controale eficiente în volumul total de controale. Pe lângă aceasta, sunt foarte importante și sumele impozitelor, care au fost percepute de la contribuabili în buget, fără a lua în vedere calculele suplimentare (cota plăților contribuabililor efectuate benevol), precum și numărul de contribuabili, care achită în mod regulat plățile fiscale. Este incontestabilă importanța explicațiilor efectuate de către organele fiscale în rândul contribuabililor (informarea despre modificările operate în legislație), operativitatea examinării cererilor primite, lipsa pretențiilor din partea contribuabililor. Este necesar de a ține cont și de numărul contribuabililor, care prezintă declarații și alte informații statistice; de a determina printre ei și cota de contribuabili, care prezintă rapoartele în formă electronică.

Conform celor expuse, autorul propune următorul mod de stabilire a valorii salariului lucrătorilor organelor fiscale:

$$REM = (S + A) + P, \quad (3.1)$$

unde: *REM* – remunerarea muncii inspectorului (suma totală a salariului); *S* - salariul de funcție al inspectorului; *A* – adaos pentru grade de calificare; *(S + A)* – partea fixă a remunerației muncii, stabilită la nivelul salariului mediu în cadrul subiectului; *P*– prima stimulatorie (partea variabilă a remunerației muncii).

Dacă suma salariului de funcție și a adaosului pentru gradul de calificare este valoare constantă, stabilită în suma salariului mediu în cadrul subiectului, apoi adaosul stimulatoriu depinde de rentabilitatea și eficiența activității inspectorului conform totalurilor pentru perioada supusă analizei. În cazul în care în activitatea inspectorului au fost comise încălcări grave, acesta este pedepsit prin lipsirea de prime stimulatorii.

Cu toate acestea, în opinia autorului până în prezent, mecanismul stabilit de administrația fiscală nu poate asigura o creștere semnificativă a eficienței autorităților fiscale. Prin urmare, este

necesar să se continue creșterea eficienței controalelor (inspecțiilor) fiscale ca element-cheie al administrației fiscale.

III. CONCLUZII GENERALE ȘI RECOMANDĂRI

Realizarea investigațiilor teoretice, metodologice și aplicative asupra managementului în domeniul fiscal a permis autorului formularea următoarelor concluzii după examinarea a trei grupe de probleme:

Prima grupă de probleme este dedicată analizei teoretice a administrării fiscale în sistemul de relații fiscale, inclusiv problemelor întreținerii economice administrării fiscale în calitate de formă de gestiune a impozitelor, evaluarea experienței istorice în dezvoltarea administrării fiscale, principiilor și metodelor administrării fiscale a relațiilor fiscale.

Astfel, administrarea fiscală este legată strâns de politica fiscală de stat. Deciziile administrative în domeniul gestionării relațiilor fiscale sunt orientate pentru realizarea măsurilor politicii fiscale promovate. Administrarea fiscală presupune totalitatea de măsuri, decizii și acțiuni, organizarea acestora (partea executivă), iar în politica fiscală predomină și se fundamentează partea ideologică a procesului de luare a deciziilor pe parcursul acțiunilor. Prin urmare, administrarea poate fi tratată ca mecanism de realizare a politicii fiscale, iar mecanismul realizării însăși administrării – ca procedură sau măsuri reale, acțiuni în domeniul planificării fiscale, reglementării și controlului. Administrarea fiscală constituie mecanismul de organizare a politicii fiscale, iar ultima determină direcțiile țintă ale administrării fiscale. De aceea, greșelile în politica fiscală sau erorile în concepția de dezvoltare a sistemului pot duce la lipsa de rentabilitatea a administrării fiscale.

În virtutea diversității scopurilor și sarcinilor administrării fiscale, în lucrare, ele sunt grupate după trei stadii ale sistemului fiscal (nivel de stat, nivel regional și nivel local al administrării fiscale). La nivel de stat se rezolvă sarcinile strategice, metodologice, de organizare și coordonare, la nivelul subiectului - tactice, de integrare și administrative, la nivel local se rezolvă sarcini operative de control al executării legislației fiscale.

Din lipsa unei liste unice a principiilor și metodelor de administrare fiscală, în lucrare se propune de a le grupa în generale și particulare. Principiile și metodele generale sunt caracteristice sistemului administrării fiscale în întregime. Principiile și metodele particulare de administrare ca forme de gestionare a relațiilor fiscale includ în sine toate principiile și metodele funcționale de planificare și prognozare fiscală, reglementare fiscală, control fiscal, evidență și analiză fiscală.

În lucrare sunt argumentate științific componente structurale ale sistemului managementul fiscal, sunt determinate sarcinile de bază ale managementului fiscal de stat, soluționarea cărora va majora eficiența procesului managementului fiscal, fapt ce va permite dezvoltarea sistemului fiscal și a mecanismul fiscal.

În cursul cercetării s-a stabilit ca managementul fiscal presupune utilizarea totalității metodelor de influență asupra contribuabililor și se manifestă în planificarea, reglementarea, stimularea și controlul procesului de impozitare.

Scopul managementului fiscal de stat constă în asigurarea echilibrului fiscal stabil, realizarea echilibrată de lungă durată de către impozite a tuturor funcțiilor sale în baza procedurilor de realizare și elementelor procesului fiscal, optimizării fluxurilor fiscale de intrare și de ieșire.

Locul central în structura managementului impozitelor și taxelor de stat se atribuie optimizării fluxurilor fiscale prin adoptarea deciziilor administrative eficiente în domeniul veniturilor fiscale, cheltuielilor fiscale și utilizării beneficiului fiscal.

Managementul fiscal contemporan în economia de postcriză urmează a fi examinat, mai întâi de toate, din punct de vedere al eficienței realizării potențialului țării în întregime și planificării veniturilor fiscale în sistemul bugetar al țării, gestionarea procesului fiscal trebuie să se concentreze și să fie reglementat de către administrarea fiscală. Managementul fiscal la nivel macroeconomic presupune formarea strategiei eficiente din punct de vedere economic precum și realizarea eficientă a tuturor funcțiilor impozitelor și taxelor statului, cu respectarea obligatorie a principiilor clasice ale impozitării și înțelegerii esenței impozitului și taxei ca obiect al administrării, cu utilizarea noilor metode și tehnologii și cu modernizarea administrării tuturor formelor de gestionare a procesului fiscal.

A doua grupă de probleme este legată de procesul de reglementare în Comunitatea Europeană a relațiilor fiscale în care, pe măsura ce procesul de integrare se dezvolta, sarcinile politicii fiscale europene- pentru atingerea scopurilor tratatelor de fondare-se schimbau treptat.

Analiza comparativă, a surselor de reglementare fiscală a statelor-membre UE, efectuată în teză, arată că, chiar și întrebările comune, cum ar fi bazele sistemului fiscal și jurisdicția fiscală a autorităților centrale și locale, sunt stipulate diferit în Constituție și cu atât mai mult concretizate în legislația în vigoare. Prin urmare, eficiența reglementărilor fiscale europene va depinde în mare măsură de corelația normelor integraționale și naționale în normele fiscale a UE și statelor membre. Autorul ajunge la concluzia că reglementările fiscale europene sunt un instrument

eficient de asigurare a stabilității și justiției relațiilor reglementate doar în baza principiilor proporționalității și subsidiarității.

Raportul normelor integraționale și naționale cu privire la reglementarea impozitelor și taxelor, în mare măsură va depinde de delimitările jurisdicției statelor și comunităților, precum și de schimbările competențelor institutelor UE. Dacă tendința de creștere și consolidare a rolului Parlamentului, va duce în viitor la o redistribuire a atribuțiilor sale în vederea reglementărilor juridice, raportul dintre integrare și legislația națională se va schimba în direcția de formare a sistemului normelor de stat federal descentralizat. Iar în cazul în care Parlamentul European nu va obține autoritate legislativă, prin analogie cu parlamentele statelor membre, acest raport va fi determinat de tendința de extindere a obiectului de reglementare în baza principiilor proporționalității și subsidiarității. În orice caz, modificările în procesul de integrare și legislația națională vor fi dictate de considerentele eficienței economice și juridice, selectate pentru reglementarea relațiilor fiscale concrete. La alegerea normei de reglementare, criteriul de eficiență devine cel mai important. Cea mai dificilă parte este cea de formare a condițiilor comune de reglementare, unde posibilele conflicte legate la reglementarea națională și integrațională reprezintă o problemă de ordin tehnic și nu efectuarea unei alegeri.

Directivile și tratatele fiscale reprezintă surse principale de reglementare a impozitelor și taxelor, totuși rolul lor în stabilirea raporturilor juridice a impozitelor și taxelor transfrontaliere este diferențiat, în dependență de conceptul delimitării reglementărilor naționale și europene stabilite în statele membre. Astfel, în statele care au adoptat un sistem monist al dreptului internațional, printre care se numără România și majoritatea țărilor UE, tratatele fiscale au întâietate în fața normelor fiscale naționale, acestea nu depind de schimbări și, prin urmare, reprezintă un element suplimentar de stabilitate reglementat în relația lor. Întrucât în statele care abordează sistemul dualist, cum ar fi Marea Britanie, tratatele fiscale sunt echivalente cu dispozițiile de drept intern și, prin urmare adoptarea ulterioară a legislației interne poate revedea complet procedura tratatelor fiscale.

A treia grupă de probleme este legată de elaborările metodologiei orientate pentru asigurarea ulterioară a dezvoltării sistemului managementului fiscal în România. În teză autorul abordează modernizarea organelor fiscale prin restructurarea sistemului fiscal în direcția transferării accentului de pe impozitele indirecte, care prevalează în România, în direcția celor directe ce corespund mai mult relațiilor de piață, ținând cont de caracterul inflaționist și regresiv al impozitării indirecte. Necesitatea de restructurarea a sistemului român de impozite este

condiționată de faptul că, structura lui se deosebește considerabil de structura impozitelor în majoritatea țărilor europene.

În lucrare, se pune accent pe necesitatea creșterii nivelului interacțiunii informaționale între direcțiile structurale ale ANAF, precum și între toate organele autorităților executive, care desfășoară acțiuni de control. Pentru rezolvarea problemelor existente se propune introducerea corectării în sistemul informațional existent – creării bazei unice de date ale tuturor organelor de control de stat, care asigură accesul angajaților structurilor menționate la informația solicitată, înăsprind concomitent controlul asupra utilizatorilor sistemului.

În teză, autorul a ajuns la concluzie că legăturile reciproce dintre administrarea fiscale (eficiența și rentabilitatea ei) cu nivelul de colectare a impozitelor și taxelor, sunt indicator al eficienței administrării fiscale. Autorul elaborând sistemul de rating privind evaluarea rezultatelor activității organelor fiscale, care include în sine lista criteriilor eficacității activității lor după trei direcții (calitatea controlului fiscal, calitatea lucrului cu contribuabilii, calitatea organizării procesului fiscal) și modul de aplicare al acestora pentru analiza activității de control a organelor fiscale. Totodată autorul propune legiferarea dreptului organelor fiscale de a încheia acorduri de înțelegere pe cale amiabilă între administrația fiscală și contribuabil, până a se ajunge la litigiile în judecată.

Generalizând și rezumând toate cele expuse, trebuie remarcat faptul că, astăzi, eficiența managementul impozitelor și taxelor se apreciază doar după nivelul colectării impozitelor. Se consideră că nivelul plăților fiscale și operativitatea achitării acestora este un indicator de bază ce caracterizează calitatea funcționării sistemului managementului fiscal. Totodată, celui mai important indicator – calitatea deservirii contribuabilului- i se acordă atenție insuficientă. În etapa contemporană de dezvoltare un accent deosebit trebuie să se pună pe protecția drepturilor contribuabililor. Tentativele repetate de a perfecționa, la nivel legislativ, relațiile dintre organele fiscale și contribuabili nu se îndeplinesc pe deplin cu asigurarea protecției intereselor ultimilor. Cu toate că în ultimii ani organele fiscale au adoptat câteva standarde și regulamente care au scopul de a perfecționa în continuare interacțiunea cu contribuabilii, încrederea ultimilor față de organele fiscale nu a crescut. Destul de mare este numărul de contribuabili nemulțumiți de acțiunile inspectorilor, o mare parte a acestor pretenții fiind justificată. Într-adevăr, în ultima perioadă există multe încălcări din partea inspectorilor organelor fiscale în exercitarea obligațiilor sale ce-i revin conform funcției. Acestea mărturisesc despre necesitatea acțiunilor ulterioare orientate pentru sporirea calității deservirii contribuabililor. Din această cauză, în teză, sunt determinate direcțiile

principale de sporire a calității relațiilor reciproce dintre organele fiscale și contribuabili. Perfecționarea managementului fiscal trebuie să se bazeze pe principiul priorității intereselor contribuabililor, care constau în prestarea de către organele fiscale a serviciilor calitative în sfera impozitelor și taxelor. Aceasta înseamnă că accentul trebuie pus pe funcția informațională, care permite sporirea eficienței organizării raporturilor de parteneriat între contribuabili și organele fiscale.

Valoarea studiului tezei constă în faptul că, prevederile principale și rezultatele acesteia vor permite nu doar completarea cunoștințelor teoretice privind esența administrării fiscale, privind scopurile, sarcinile și funcțiile acesteia, ci și vor servi drept bază practică pentru perfecționarea legislației mecanismului managementului fiscal.

În rezultatul cercetării efectuate autorul **recomandă**:

1. Este necesar crearea unui sistem optim de management fiscal, care va permite asigurarea balanței intereselor publice și private în domeniul fiscal. Formarea unui astfel de sistem depinde de stabilitatea legislației fiscale, precum și de determinarea bazei metodice și legislative de interacțiune ale organelor fiscale și autorităților de reglementare internă;
2. Importanța determinării direcțiilor legate de dezvoltarea tehnologiilor avansate pentru suportul proceselor de muncă cheie al managementului fiscal în baza serviciilor informaționale, va asigura organizarea calitativ diferită al organizării muncii angajaților autorităților fiscale. Sistemul modern al administrării fiscale, trebuie să asigure concomitent: creșterea nivelului de colectare a impozitelor și taxelor pentru asigurarea finanțării totale și în termen a cheltuielilor bugetare; minimizarea costurilor contribuabililor și crearea condițiilor maximal favorabile la îndeplinirea obligațiilor de plată a impozitelor și taxelor; respectarea principiului echității pentru toți agenții economici; micșorarea cheltuielilor statului pentru realizarea controlului fiscal;
3. Implementarea platformelor electronice, va extinde diapazonul informațional de interacțiune electronică cu persoanele fizice și juridice, îmbunătățind în același timp fiabilitatea și validitatea datelor; extinderea bazei de cunoștințe și capacității analitice ale inspecțiilor fiscale; implementarea noilor metode automatizate de lucru cu contribuabilii; sporirea eficienței controalelor fiscale și lupta împotriva celor care încalcă legislația fiscală; justificarea deciziilor de management în cursul de lucru cu contribuabilii; impersonalizarea procesului de conformare fiscală, care va contribui la lupta împotriva corupției și a birocrăției în sistemul organelor fiscale., implementarea noilor metode automatizate de

- lucru cu contribuabilii; sporirea eficienței controalelor fiscale și lupta împotriva celor care încalcă legislația fiscală; justificarea deciziilor de management în cursul de lucru cu contribuabilii; impersonalizarea procesului de conformare fiscală, care va contribui la lupta împotriva corupției și a birocrăției în sistemul organelor fiscale;
4. Introducerea unui sistem inovațional în controlul persoanelor fizice, va permite luarea măsurilor concrete împotriva celor care încalcă legislația fiscală. Autorul intervine cu propunerea de a se reglementa drepturile autorităților fiscale la nivel legislativ, de comun acord cu persoana fizică, de a subscrie o anumită parte a fondurilor din contul contribuabilului pentru stingerea unei plăți fiscale;
  5. Elaborarea sistemului de măsurare a rezultatelor activității organelor fiscale, care include în sine lista criteriilor eficienței activității de control după trei direcții (calitatea controlului fiscal, calitatea lucrului ce vizează contribuabilii, calitatea proceselor administraționale în administrația fiscală regională) și modul de aplicare a acestora pentru analiza activității de control a organelor fiscale; este propus complexul de măsuri juridice, infrastructurale și administrative ce va spori rentabilitatea activității de control a organelor fiscale regionale;
  6. Examinarea sistemului privind remunerarea muncii și stimularea angajaților organelor fiscale regionale, propus de autor, conform căruia suma generală de remunerare a muncii angajatului include în sine o valoare constantă care se compune din salariul de funcție și adaosuri pentru gradul de calificare, stabilit la nivelul salariului mediu, precum și adaosului variabil de stimulare calculat (sau necalculat) în conformitate cu sistemul de evaluare propus pentru stimularea inspectorilor, orientat spre rezultate calitative.

BIBLIOGRAFIE

1. Burlacu N., Tcaci C. Viabilitatea întreprinderii prin managementul anticriză. Monografie Chișinău: ULIM, 2012. 291 p.
2. O' Sullivan, Arthur; Steven M. Sheffrin (2003). Economics: Principles in action. Upper Saddle River, New Jersey 07458: Pearson Prentice Hall. p. 387.
3. Raport de performanță ANAF, 2014 [on-line]. Disponibil: https://static.anaf.ro/static/10/Anaf/Informatii_R/RAPORT_PERFORMANTA_2014.pdf
4. Strategia ANAF privind serviciile oferite contribuabililor, 2013-2017 [on-line]. Disponibil: http://static.anaf.ro/static/10/Anaf/Informatii_R/Strategia_servicii_v6.pdf

Lista lucrărilor publicate

1. Stoica C. Colectarea impozitelor și taxelor în procesul de administrare fiscală a agenților economici din România. În: Revistă științifică Studii Economice, an.7, 2013, nr. 1-2, p.184-194.
2. Stoica C. Sistemul impozitar în România. În: Revistă științifică Studii Economice, an.7, 2013, nr. 3-4, p.198-206.
3. Blagorazumnaia Olga, Stoica Carmen. Principii și metode de administrare fiscală a impozitelor și taxelor. În: Revistă științifică Studii Economice, an.8, 2014, nr. 1, p.94-106.
4. Благодарумная О.Н., Стойка К. Налоговый менеджмент в Молдове как новая область знаний. В: Материалы Международной научно-практической конференции, посвященной 20-летию независимости Республики Казахстан и 15-летию Костанайского инженерно-экономического университета им. М.Дулатова 9 декабря 2011. Казахстан: Костанайский инженерно-экономический университет имени М. Дулатова, 2011, с.392-385.
5. Călugăreanu I., Stoica C. Locul managementului fiscal integraționist în sistemul Comunitatii Europene. În: Conferinței științifice internaționale, “Competitivitatea și inovarea în economia cunoașterii” din 26-27 septembrie 2014, Chișinău: ASEM, p. 141-145
6. Stoica C. Principii și metode de administrare fiscală în economia concurențială. În: Conferința națională cu participare internațională „Strategii și politici de management în economia contemporană”, Ediția a III-a, din 28-29 martie 2014. Chișinău: ASEM, p.344-350.
7. Carmen Stoica. Rolul impozitelor și taxelor în economia de piata din România. În: Conferința de dezvoltare socio-economica a societății în condițiile globalizării din 15-16 octombrie 2012, Chisinau: ULIM, p.239-242.
8. Stoica C. Analiza managementului impozitelor și taxelor în România. În: Revistă științifică Studii Economice, an.6, 2012, nr. 3-4, p.248-256. ISSN 1857-226X. Categoria “C”
9. Stoica C. Fiscal Management: Methods and Principles. În: “Ovidius” University Annals, Economic Sciences Series volume XV, issue, 2015, nr.1, p.385-391.
10. Stoica C. Theoretical Analysis of The Development of Fiscal Relations Management Through the Viewpoint of Economic Theories. În: “Ovidius” University Annals, Economic Sciences Series volume XV, issue, 2015, nr.1, p.379-385.

ADNOTARE

Numele și prenumele autorului: Stoica Carmen

Titlul tezei: Dezvoltarea managementului impozitelor și taxelor în administrarea fiscală a agenților economici din România după aderare la Uniunea Europeană

Gradul științific solicitat: Teză de doctor în economie

Anul perfectării tezei: 2016

Structura tezei: introducere, trei capitole, concluzii generale și recomandări, lista bibliografică din 159 titluri, 4 anexe, 130 pagini, 10 tabele și 15 figuri.

Rezultate obținute: 10 lucrări științifice

Cuvine cheie: politică fiscală, management fiscal, relații fiscale, sistem fiscal, impozite, taxe, impozit pe venit, impozit pe moștenire, impozit pe valoare adăugată, accize, administrare, gestiune, abordări, principii, metode, reglementare, inspecție, control fiscal, inspecție, stimulare financiară, tehnologii informaționale, contribuabili, etc

Scopul și obiectivele tezei constau în elaborarea sistemului științific fundamental al administrării fiscale prin dezvoltarea bazei teoretice și abordărilor metodice față de organizarea, elaborarea îndrumărilor și recomandărilor metodice privind sporirea calității și eficienței administrării fiscale în România.

Noutatea și originalitatea științifică constă în îmbinarea într-un complex unic, gruparea și completarea principiilor și metodelor administrării fiscale, argumentarea științifică a componentelor structurale a sistemului managementului fiscal, determinarea sarcinilor de bază a managementului fiscal de stat, soluționarea cărora permite creșterea eficienței gestiunii proceselor fiscale, dezvoltarea sistemului și mecanismului fiscal; analiza comprehensivă a domeniului normativ care stă la baza managementului fiscal integraționist în sistemul CE, elaborarea sistemului de măsurare a rezultatelor activității organelor fiscale, elaborarea sistemului privind remunerarea muncii și stimularea angajaților organelor fiscale teritoriale și propunerea și fundamentarea direcțiilor și căilor de modernizare a organelor fiscale.

Problema științifică importantă soluționată constă în reconceptualizarea noțiunii „tehnologii de control fiscal”, ceea ce a contribuit la elaborarea mecanismului și algoritmului acțiunilor de control și încasare ale organelor fiscale asupra contribuabililor – datornici, care necesită bază legislativă, elaborarea sistemului de măsurare a rezultatelor activității organelor fiscale, în vederea aplicării sistemului privind remunerarea muncii și stimularea angajaților organelor fiscale teritoriale.

Semnificația teoretică a lucrării: Veridicitatea științifică și validitatea rezultatelor argumentate în prezenta lucrare, constau în faptul că toate cercetările teoretice, elaborările și realizările practice sunt bazate pe instrumente analitice cunoscute în mediul științific (legi, regulamente, metode, modele, algoritmi) și în domeniile tradiționale: matematice și economice.

Valoarea aplicativă a lucrării constă în importanța materialelor consultate, expuse și valorificate în teză, cât și în contribuția proprie a autorului, care pot fi utilizate de către ANAF, manageri, experți, specialiști, cadrele didactice și academice din domeniul de investiție.

Implementarea rezultatelor științifice: Subiectele științifice ale cercetării și-au găsit aplicația la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Galați.

АННОТАЦИЯ

Фамилия, имя автора: Стойка Кармен

Название диссертации: Развитие налогового администрирования в управлении сборов налогов экономических агентов Румынии после вступления в ЕС

Научная степень: доктор экономических наук

Год защиты диссертации: 2016

Структура работы: введение, три главы, выводы и рекомендации, 159 источников библиографии, 130 основных страниц текста, 10 таблиц, 15 рисунков, 4 приложений.

Результат исследования: 10 научных статей

Ключевые слова: налоговая политика, управление финансами, финансовые отношения, налоговая система, налоги, налог на прибыль, налог на наследство, налог на добавленную стоимость, акцизы, администрация, управление, подходы, принципы, методы, регулирование, контроль, налоговый контроль, осмотр, финансовые стимулы, информационные технологии, налогоплательщики, и т.д.

Цель и задачи диссертации состоят в разработке фундаментальной научной системы налогового администрирования путем разработки теоретических и методологических подходов, разработка методологических рекомендаций по улучшению качества и эффективности налогового администрирования в Румынии.

Научная новизна и оригинальность состоит в объединении в уникальные группы, и формирование принципов и методов налогового администрирования, научной аргументации структурных компонентов системы государственного налогового администрирования, определяющих основные задачи государственного налогового управления, решения которых обеспечит рост эффективности администрирования налогов, а также развитие механизма и налоговой системы; комплексный анализ нормативов налогового управления в процессе интеграции в ЕС, создание системы оценки результатов деятельности налоговых органов, разработки мотивационных систем сотрудников территориальных налоговых органов; обоснование основных направлений модернизации налоговых органов.

Решение научной проблемы состоит в переосмыслении концепции механизма развития "налогового контроля" и создание алгоритма контроля за сбором налогов налогоплательщиков – должников, основываясь на законодательной базе, что будет способствовать созданию системы оценки результатов деятельности налоговых органов, применяя мотивационные системы оплаты труда и стимулирования сотрудников территориальных налоговых органов.

Теоретическая значимость работы. Определяется возможностью использования результатов в качестве дополнения к аналитическим инструментам (законы, постановления, методы, модели, алгоритмы) в налоговом администрировании; выявлении приоритетов мотивационных систем оплаты труда и стимулирования сотрудников территориальных налоговых органов.

Практическая значимость работы заключается в использовании структурных компонентов системы государственного налогового администрирования, которые обеспечат рост эффективности администрирования налогов и стимулирования сотрудников территориальных налоговых органов.

Внедрение научных результатов: теоретические и методологические положения, разработанные в данной работе представлены территориальной администрации Государственных Финансов Галац.

ANNOTATION

Author's name: Stoica Carmen

Title : Management development of taxes and duties of romanian companies from Fisc Administration after EU accession

Scientific degree applied: Doctor in Economy

Year of thesis: 2016

Structure of thesis: introduction; three chapters; general conclusions and reccomandations; bibliographical list of 159 titles, 4 appendix, 130 pages, 10 tables and 15 figures

Further results: 10 scientific thesis

Key words: fiscal policy, fiscal management, fiscal relations, fiscal system, taxes, duties, income taxes, inheritance taxes, value added taxes, excises, administration, bookkeeping, aproaches, principles, methods, reglementations, inspection, fiscal controll, fiscal stimulation, informational techonologies, contributors, etc

The purpose and objectives of this thesis are in creation of fundamental scientific system of fiscal administration through development of theoretical basis and throughly aproaches on organisation, guiding and reccomandation regarding quality improvment and growing the efficiency of fiscal administration in Romania.

The scientific novalty of this thesis is consisting of an unic concept, completing the actual principles and methods of fiscal administration, new scientifical arguments of actual system, reconsidering the basic atributes of fiscal management system, new solutions for growing the efficiency of fiscal proceeds, developing the fiscal system; a profound analyse of legall system regarding correlation with CE, ellaboration of measurable results of fiscal activity, ellaboration of new methods of remuneration and cointeresting the personell from teritorial fiscal organs and proposals for modernising the actuall fiscal institutes.

An important scientific problem resolved in this thesis is the new proposal of „fiscal controll technologies”, creation of an mechanism and logarithm for actions of controll and collection from contributors with debts that requires legall basis, ellaboration of new methods of remuneration and cointeresting the personell from teritorial fiscal organs.

Theoretical importance of this thesis is the authenticity and validity of the results with strong arguments as a result of an ellaborate research both in theory and practice as well, based on analitical methods well known in this area of activity (laws, regulations, methods, models and so on) and traditional ones such as mathematics and economy studies.

The applied value of this thesis is due to the consulting of high reccomended materials, inserted also in this work but with the author interpretation and new ideas generated that can be applied bu fiscal institutions, managers, experts, teachers and other professinal categories.

Implementation of scientific results of actuall thesis was done in County Public Finance from Galati.

STOICA CARMEN

**DEZVOLTAREA MANAGEMENTULUI IMPOZITELOR ȘI
TAXELOR ÎN ADMINISTRAREA FISCALĂ A AGENȚILOR
ECONOMICI DIN ROMÂNIA DUPĂ ADERARE LA UNIUNEA
EUROPEANĂ**

Specialitatea: 521.03 - Economie și management în domeniul de activitate

Autoreferatul tezei de doctor în științe economice

Aprobat spre tipar: data Hârtie ofset. Tipar ofset.. Coli de tipar.: ...	Formatul hârtiei 60x84 1/16 Tirajul ... ex Comanda Nr....
---	--

Denumirea și adresa instituției unde a fost tipărit autoreferatul